

ԳՈՍՈՆՎԵՑԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄԾԱԿ

Տարեկան գիմը 10 բուրփ, կէս տարվան 6 բուրփ.

Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիվին գրվում են միաժամ խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն, Տիֆլիս, Ռեդակցիա „Մշակ”.

Կամ Տիֆլիս, Ռեդակցիա „Mschak”.

Տէլէ Փօն № 253.

Խմբագրութիւնը բաց է առաւտեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լեզուով.

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կոպէկ.

Տէլէ Փօն № 253.

ԲԱՑՎԱԾ Ե ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ԱՌԱՋԻԿԱՑ 1899 ԹԻՍԿԱՆԻ

ՄԾԱԿ

(27-րդ ՏԱՐԻ)

ԴՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԵՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

«ՄԾԱԿ» ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԱ ԴԱՅԱ ՊՐՈԴՐԱՄՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՂՈՒԹԵԱՄԲ

ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐԻՒՆ. «Մ շ կ ի բ ա ր ե կ ա ն մ ա ն ա մ ա վ ա ն ը 9 ր., ինը և ուղ ամսվանը՝ 8 ր., եօթ ամսվանը՝ 7 ր., վեց ամսվանը՝ 6 ր., հինգ ամսվանը՝ 5 ր., չորս ամսվանը՝ 4 ր., երեք ամսվանը՝ 3 ր., երկու ամսվանը՝ 2 ր. և մի ամսվանը՝ 1 րուրի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՆԵԱՆ ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ա մ ե ր ի կ ա յ յ ի բաժանորդները պէտք է վճառ տարեկան 6 դոլար. Եւ բույսի բաժանորդները՝ 30 դրամկ. Պարսկաստանի բաժանուած ամսվան ի բաժանուածները՝ 10 բուրփ:

«ՄԾԱԿԻՆ» գրվել կարելի է ԽՄԲԱԴՐԱՄԱՆ (Բաղարնայա և Բարօնուկայա փողոցների անկիւն): Կայսրութեան ուրիշ քաղաքներից «ՄԾԱԿԻՆ» գրվելու համար, և առասարակ նամակներ և ծրաներ ուղարկելու, պէտք է զիմել հետեւալ հասցեալ. ՏԻՓԼԻՍ, Ռեդակցիա «ՄՇԱԿ»; խոկ արտասահմանից TIFLIS, Rédaction du journal arménien «MSCHAK».

Յայտարարութիւններ ընդունվում են բուրփ լեզուներով:

Ա Պ Ա Ռ Ի Կ Բ Ա Ժ Ա Ն Ո Ր Դ Ա Գ Ր Ո Ւ Թ Ի Ւ Ն Զ Է Է Լ Ե Դ Ո Ւ Ի Ն Վ Ա Ռ Ո Ւ

Ա լ է բ ս ա ն գ ր ն ի կ ա յ ի տ ի չ և ի ն լ ի ա մ Մ ի ի ս ա յ լ ո վ ն ա թ ա յ ի բ ո վ ն ե ր ը յ ա յ ո ւ ն ո ւ մ ե ն ա պ զ ա կ ա ն ն ե ր ի ն ե ր ի ն ա մ ա վ ա ն ը 8-ի ն ի ր ա ն ց ա ն ս ա մ ա ն ա կ ա լ մ ա ն ա ց ա ց ա լ ի ա շ կ ա յ ի շ

Օ Բ. Մ Ս Ա Ր Ի Ա Ա լ է Ք Ա Ս Ա Ն Դ Ի Ր Ո Վ Ն Ա Թ Ա Յ Ի Ր Ո Վ Կ Ի

մանական տարեդարձի օրը, Դիդուքի և կերպեցում, պատարակից յատոյ, ժամը 12-ին, հոգեհանդիս կը կատարի հանգուցալի գերեզմանի վրա:

2-2

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Ողունել պէտք է. Թիդին թէ մեռնան.—Ներին ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Ո՞ւ գետք է մատաճի, Մատենագրութիւն. Նամակ Երեսնից, Նամակ Խմբագրութեան. Ներին լուրեր.—ԱՐՏԱԴՐԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Նամակ Փիւրբիայից. Արտաքին լուրեր.—ՀԵԲԱԴՐԻՆ. —ՔՈՐԱՍ. —ՅԱՏԱՍՈՒՐԱԿԱՆ. ԵԱԿԱՆԻ և ԱՆԳՈՒԱԳԻ:

ՈՂՋՈՒՆԵԼ ՊԵՏՔ Ի

Երդուեալ գատաւորների հաստատութիւնը Կովկասում մացնելու հարցը, որ վաղուց յարուցված և դրված է, երբեմ երկրի քաղաքացիական կեանքի կենսական պահանջ, այժմ արդէն լուծվելու վրայ է: Մինչեւ այսօր այդ հարցի մասին գատաւորներ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստակական հաստատութիւնների և ուսումնական բնկե-

գարուն պարունակութիւնը հաստատութիւնների համար է:

Անդիպատճեն այսօր այդ հարցի մասին գործութեան առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստակական հաստատութիւնների և ուսումնական բնկե-

գարուն պարունակութիւնների մասին թէ հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստակական հաստատութիւնների և ուսումնական բնկե-

գարուն պարունակութիւնների մասին թէ հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստակական հաստատութիւնների և ուսումնական բնկե-

գարուն պարունակութիւնների մասին թէ հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

տական և թէ քաղաքական ու պատասխանական առաջնորդ էր մամնուլը, մինչեւ այսօր նա քննում էր հաստա-

բուստ քաղաքավարի, քաղցրախօս, իսկ ներքուստ՝ լի ամեն տեսակ գաղտնի մեքենայութիւններով—ահա երօպական մի քանի պետութիւնների բռնած ընթացքը։ Այդ միտքը աւելի զարգացնում է իր յօդուածի մէջ Վ. Գոլմարէմ։ Մեր ժամանակակիցները, ասում է նա, կարողանում են իրանց հակաքրիստոնէական գործողութիւնները պարուրել առաքինութեան շեքել հագուստների մէջ և նրանց կրօնասիրութեան, աղջային շահերի և ուրիշ վեճ գաղափարների կերպարանը տալ։ Քրիստոնէական քաղաքակրթութիւնը գարձել է բռնութեան, նիւթապատական ձգտումների համանիշ և այդ աղետալի հակասութեան իրրև հիմք ծառայում է մի լիտարիզմը, որ նուիրագործում է ուժեղի իրաւունքը և հարկադրում է ճարպիկներին դիմել սովետութիւնների՝ թոյլերի դէմ գործած բռնութիւնը արդարացնելու համար։ Այդ ճարպիկներն ու սովետները, իրանց վարմունքն արդարացնելու համար, այժմ էլ մի նոր նշանաբան են հնարել—քաղաքակրթութեան շահերը։ իսկ նորերս դրա վրա աւելացրել են մի ուրիշ նշանաբան, որ պէտք է քողարկի միլիտարիզմի անյագ ախորժակը. դա՝ համաշխարհականին խաղաղութեան պահպատ է պետական անընդհատ սպառավիճակը...

Այդ տեսակէտից Վահէլը կայսրի վերջնին գահական ճառը խիստ ցաւալի տպաւորութիւն է թողնում: Նա մի կողմից համակրութիւն է յայտնում ուստաց Կայսրի նախաձեռնութեան, միւս կողմից յայտնում է, թէ գերմանական զօրքի կազմութիւնը պէտք է ուժեղացնել. մի կողմից խօսում է «քրիստոնէութեան յաւիտենական, հիմնական ծշմարտութիւններին» նույիրվելու մասին, միւս կողմից աւետում է, թէ իր յարաբերութիւնները թիւրքաց սուլթանի հետ բարեկամական են, այն սուլթանի, որի կառավարութեան ժամանակ արևելքը ներկվեց քրիստոնէական արիւնով...: Այդպիսի խօսքերը թոյն են եւրոպական ազգերի հասարակական կարծիքի համար, որովհետեւ քրիստոնէութեան կերպարանքի տակ նրանց մատուցանում են մի լիտարիդ մը, որ բարեկամութիւն է հաստատել քրիստոնէական աշխարհի յայտնի թշնամու. հետո Թրան հեղ և խակական քրիստոնեայ հոչակողը մի և նոյն ժամանակ կատարեալ համերաշխութիւն է քարոզում քրիստոնեաներին ջարդող թիւրքի հետ: Գա փարեսնեցիութեան գագաթնակէն է, որին մարդ երթեցէ կարող է հասնել...: Գա ոչ թէ սուրբ ձէթ է, մնուն է, որ պէտք է խաղաղացնի մարքերը, ինչպէս կարծում են գերմանական ղիպլօմատները, այլ ընդհակառակը, սոսկալի թոյն, որ պէտք է վարակի գերմանական ժողովրդի սիրտն ու հոգին...:

Պարոցներ անգամ չունեն. հայերէն լեզուն մոռացվել և մոռացվում է. ով պիտի հոգայ, ով պիտի մտածէ այդ մասին: Ի՞նչ են մտածում Պարսկաստանում մնված և Պարսկաստանի առևտուրով հարստացած Կովկասսան հայ վաճառականները, որոնք այօոր այստեղ, Բագու, մը մի միջինատէրեր են հանդիսանում: Ի՞նչ նշանակութիւն ունի այդպիսիների համար մի քանի տասնեակ հազար բարելին, այն էլ այնպիսի մժամանակ, երբ քաղցը սովամահ է սպառնում երբ ամբողջ գաւառներ հայութիւնը կորցնելով վտանգին են մատնված...:

Ներկայ հանգամանեցներում շատ հեշտ կերպութիւնների է զործը դիւրութեամբ զլուխ բերել հարկաւոր է միայն նախաձեռնութիւն: Եւ ուստակի յարմար է այդ նախաձեռնութիւնը ըստանձնել, եթէ ոչ պարսկաստանցի եղբ. Թուլանեանցներին, որոնք ոչ միայն «պարծենալը կարող են իրանց հարստութիւններով, այլ և ամենակ յարմարութիւններ ունեն տեղն ու տեղը վերահսու լինելու և աւելի նպատակայարմագի կերպով միջոցներ գործ ղնելու՝ անխուսափել գտանզի առաջն առնելու համար» էլ որ օրվա համար է հարստութիւնը, թնջի է պէտք կարողութիւնը, երբ այսպիսի ճգնաժամերի ժամանակ օգնութեան ձեռք չը պիտի կարկառել, չպիտի աջակցել... Եւ վերջապէս որ մնաց «Եղբայրասիրական» ընկերութեան անուան տաղաւառապատճեն մասում ան ոսմասո, ո

ԵՐԻՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ

Ո՞Վ, ՊԻՏԻ ՄՏԱԾԵ (Նամակ Բագուլց)

Պարսկաստանից շարունակ չարագուշակ լուրեր են տեղում: Ուրմիի, Բարանդուզի, Սուլդուզի, Միքըլիրի, Միանտապի և այլ գաւառներում ժողովարդը մատնված է աղքատութեան և յետին ծայր թշուառութեան: Շնունդը հաց չը կայ. շատերի տանը մի բուռն ցորեն անդամ

—Բայց աւելի բնական կը լինէր, եթէ նրանք միասին տեղաւորվէին, նկատեց լսողներից մէկը: —Երևում է, որ դուք Եւրօպայում ապրել էք մի շաբաթից ոչ աւել, այդ իսկ պատճառով էլ ձեզ անծանօթ են ամսվիացիների սովորութիւնները. Ինչպէս կարող էին նրանք իրար հետ խօսել, յարաբերութիւն ունենալ, ևս առաւել միասին մի քարանձաւում բնակվել, քանի որ մէկը միասին էին նեռկայաւում, ոչ որ նրանդ չէր

Ամերիկացիները ծիծաղում էին, այն ինչ ադպիցին աւելի ևս ուշադրութեամբ սկսեց զիտել շաբրութիւնը. նա էլ նայեց այն կողմը, ու դարձրած էր միստը Բրունի հայեացը,

—Անցան մի քանի տաժանելի և միակերպ շաբաթներ, շարունակեց պատմողը: Ամեն առաջ նրանք թողնում էին իրանց բնակարանները, և մի ազդիւրի մօտ լուացվում, ուղղելով իրար սառն հայեացներ, յետոյ ամեն մէկը գընում էր նախաճաշի համար ծուեր, խեցեմորթներ և արմատներ վնդուելու, կրկին անդամ պատահելով նեղ ժայռի վրա, որը երկար տարածված էր ծովի մէջ. նրանք ամբողջ ժամերով անխօս նստած էին մնում այդտեղ, դէպի հօրիզոնը յառած իրանց տիսուր աչքերը, յուսալով թէ հեռում մի նաև կը տեսնեն, երկար ժամանակ նրանց յոյսերն ապարդին մնացին: Վերջապէս մի անգամ, համարեա երեք ամիս անց-

պէտք է անմիջապէս գործադրելու և միայն գործադրելու մասին մտածել:

U S E N A F R U H T H

Le Fonctionnement de l'assurance en Turquie par
N. Hatcherian, Paris, 1898.

Թիւրքիան այն երկիրներից է,ուր ապահովագութիւնը ամենահրաժեշտ պայման է Ներկայացնում. ապահովագրութիւն ծովային և ցամաքային փոխադրութեան արկածների դէմ, ապահովագրութիւն հրդեհի դէմ, ապահովագրութիւն կեանքի, ապահովագրութիւն բնութեան աղէտների դէմ և այլ ինչ տեսակը որ կարող ենք երևակայել. որովհետև այնտեղ երկիրն իր բավանդակ էութեամբ առաջարակ դուրը է որ և է ապահովութիւնից, որքեմն և ենթակայ ամեն կերպ արկածների... Ահա այս տեսակէտով ուշադրութեան արժանի է այն ընդդրանակ քննութիւնը, որ գրել է պօլսեցի մի հայ փաստաբան, պ. Ն. Խաչերեան, ապահովագրական գործի մասին Թիւրքիայում, որը տըպված է Քրանսիական «Revue Internationale des Assurances» ամսաթերթում և ապա այնտեղից առանձին գրքովի վերածված: Նա խօսում է զըլիսարապէս հրդեհի դէմ եղած և մասամբ էլ արդէն սկսել է հրապարակը գրաւել: Իրեկ նախագուշութիւն՝ օտար ընկերութիւնների կատարած զեղծումների դէմ, նա երկու միջնոց է առաջարկում. նախ մի սինդիկատ կազմել ապահովագրական գործականներից և արհեստին հմուտ անձերից, որի պաշտօնը լինէր կանոններ մշակել կամաւոր հրդեհների դէմ, ապահովագրական վարձի չափը որոշել, ըստ պարագայից իբրև խիստ սկզբունք ընդունելով, որ ապահովական գումարը երեքը չը գերազանցէ ապահովագրված շնչքի կամ իրի բուն արժեքը, և երկրորդ՝ այդ ընկերութիւնները դրամական երաշխատութիւն ներկայացնեն, իրանց պարտաւորութիւնների լրիւ կատարման իբրև գրաւեկանաց այս վերջինը նրանով մանաւանդ կարեոր է, որ օտար ընկերութիւնները Թիւրքիայի մէջ ոչ մի անշարժ կալուածք չունեն, որ իբրև ապահովութիւն ներկայանար իրանց յաճախորդների համար Այդ երկու միջնոցներն էլ նպատակայար

կեանքի ապահովագրութեան վրա, և նպատակն է եղել, ինչպէս ինքը դրում է; «պահապան դործականների և ապահովագրվածների կողմից ապահովագրութեան դործում կատարված զեղծումների բարձման միջոցները որոնելու և ապահովագրութեան դործը բարձրացնել այն արժանափայտ և ազնիւ աստիճանին, որը նա դրաւում է Եւրոպայում և այլուր. յանձնաբարել հասարակութեան՝ օրինալահան և հիմնաւոր ընկերութիւնները և պարկեցա ու պատւաւոր դործականներին, մի խօսքով օգնել մեր երկրում (Թիւրքիայում) այս ձեռնարկութեան զարգացման... և նրա—ըստ կարելոյն—մեր սովորութիւններին և բարքերին ու մեր երկրի անտեսական և ընկերական պայմաններին յարմարվելուն»:

Ամբողջ աշխատութիւնը մի բարեխիզգ ուսումնասիրութիւն է այն հանդամանքների, որոնց վրա հիմնված է և որոնց շնորհիւ կաղում է ապահովագրութիւնը Թիւրքիայում: Մանրամասն—թէն մի այն մօտաւորապէս ճիշդ, ըստ իր խոստվանութեան—վիճակագրական տեղեկութիւններ են բերված այդ խոնդրի վրա: Այդ կողմից նկատված պակասութիւններին իբրև արգարացում, հեղինակը կանխաւ յայտարարում է, որ ապահովագրական ընկերութիւնների գործականները, մեծ մասով, զլացել են տալ նրան հարկ եղած տեղեկութիւնները: Թիւրքիան նշանաւոր է, ի մէջ այլ այզպիսի առաւելութիւնների, նաև իր հրեհն են որով: Օր չի անցնի, որ Կ. Պօլսում հրդեհ չը պատահի: Գիշերապահի սոսկալի գաւաղանի և աւելի ևս սոսկալի «եանդղըն վար»-ի ազմուկը շատ սովորական բան է այնտեղ. և երբ հրդեհն սկսվում է անոնքն էլ առաջանաւոր է թունում իր որսում մար են, և օտար ընկերութիւնների կողմից մի որոշ գումար, իրեն երաշխաւորութիւն, պետական բանկում պահելը մինչև անզամ անհրաժեշտ է. բայց Խաչեան կարող էր մի երրորդն էլ առաջարկել, առանց «Société Ottomane»-ի համար իր արած մասնաւոր բէկլամին վնասելու, և Կ. Պօլսի դրամական հրապարակի յայտնի ցեցի սըր Վինսէնտի, փառքը նույմացնելու... Նակարող էր, օրինակի համար, խորհուրդ տալի գոնէ Կ. Պօլսում կազմակերպել բազմացին փոխադարձ ապ ահովագրական ընկերութիւն, որի բազմատեսակ օգուտները անշուշտ պէտք է յայտնի լինի նաև իրան, հեղինակին: Այսպիսի մի ընկերութիւն, ուր ապահովագրողը և ապահովագրվածը փոխադարձ շահերով կապված են լինում, աւելի ընդունակ կը հանդիսանայ իրագործել այն միջոցները, որ ինքը առաջարկում է դործականներից և ճարտարագէտներից բաղկացած մասնաւողովին: բայց այսպիսի մի ընկերութիւն հիմնելու համար նախաձեռնող պէտք է: Սըր Վինսէնտի հեռանալուց յետոյ, նրա յաջորդը՝ սըր Համ. Լանդ (Օսմաննեան բանկի ընդհանուր կառավարիչը) դեռ այնքան ազդեցութիւն ձեռք բերած չէ երևում և ոչ էլ ձեռնատու է նրան մանաւանդ մի նոր մրցող ընկերութիւն ունենալ «Société Ottomane»-ի ղէմ. ձեռնատու չէ նախաձեռնող լինել նաև պ. Էվեէնիդէսի համար, որ նոյնպէս շատ ճարպիկ և ամենազօր բանկային գործիչ է Կ. Պօլսում. իսկ առանց Օսմաննեան բանկի և այս յոյն սեղանաւորի աջակցութեան կամ նոյն իսկ բարեցացակամ չէզօքութեան, որ և է լուրջ դրամական գործ սկսել ոչ որ չէ վատահանում այնտես, ամնէ ոստ երևումին:

Մի ուրիշ կարևոր կէտ, որ պ. Խաչեան յարուցանում է իր զրուածքում, այն է, որ օտար ընկերութիւնները՝ capitulation-ների վրա հիմնվելով, կարողանում են դատերը ձգձգել, բայց հարիւրաւոր շնչկերի կրակի ճարակ դառնալը շատ յաճախ է Թիւրքիայում, այնպէս որ, երբ միայն տասնեակներով է վերաբերութիւնները կասում է առսանեան տա-

կին և մի քանի բօպէից յետոյ արդէն լողում էին զէսի նաւը: Նաւապետը սպասում էր նըրանց. Նա, լուս բարելով սղջունելուց յեռոյ, հրաւիրեց նրանց իր սեննեակը և խնդրեց գրել իրանց անուններն ու բնակութեան տեղը: Միատեր Բրունի գժբաղլութեան լուս ընկերը առաջնորդ կատարեց նաւապետի խնդիրը, որովհետեւ նա աւելի մօտ էր նոտած սեղանին. յետոյ նա տուեց գչչակոթը միատեր Բրունին, որը,

զբութեամբ կարդալ. Երբ նա հասաւ իր բարեկամ Սմիտի ստորագրութեան, նրա, մինչև այդ խիստ զէմբը վայրէ նարար պարզվեց. Նա սիրալիր դիմեց զէսի: Միատեր Բրուն և, ամուր սեղմելով նրա երկու ձեռքը, բացականչեց.

—Նո անչափ ուրախ եմ ծանօթանալ ձեզ հետ:

Բրուն ձեռքը ծակատին խոխելով պատասխանեց.

—Նո ըս հասկացայ յանձնել ձեզ նամակը

Նախ քան իր անունը զբելը, մեքենաբար մի
հայեցք զցեց անգլիացու զրած խօսքերի վրա:
Հաղիւ նա կարդաց զրածը, երբ յանկարծ, դող-
դողուն ձայնով բացականչեց... «Միստը Վիլ-
լեամ Լոյդ Զօնս, Վալպարայզօյից, Միստը
Վիլեամ Լոյդ Զօնս, Վալպարայզօյից: Միթէ
դողք էք միստը Վիլեամ Լոյդ Զօնսը», —
«Այս, պատասխանեց նա կտրուկ կերպով և
նայեց Բրունին, արտայայտելով զարմանք և
մասամբ անբաւականութիւն: «Օ՛, եթէ այդպէս
է, — այսպէս ասելով՝ միստը Բրունը ձեռքը
տարաւ զրպանը և հանեց մի նամակ, — ես ձեր
հասցէին յանձնաբարական նամակ ունեմ մեր
ընդհանուր բարեկամ միստը Սմիթից, որը բը-
նակվում է Լօնդօնում: Այս ասելով նա տուեց
միստը Զօնսին նամակը, որը դեռ կարելի էր
կարդալ, թէն ջրի աղդեցութիւնից վնասվել էր:
Միստը Զօնս բացեց նամակը և սկսեց ուշա-

(Կողմանակվի)

